

¿Enterrar el 78?

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 25.11.09

Sembla que hi ha seriosos riscos que la decisió del Tribunal Constitucional (TC) invalidi articles clau de l'Estatut. Seria greu a curt termini, però els efectes a llarg termini serien pitjor. Aquí hi ha cinc ràpides reflexions.

Primera. La transició va aconseguir la reconciliació entre els grups polítics espanyols enfrontats en la guerra civil (el «contuberni de Munic» del 1962 amb gran retard). Però també va ser un èxit perquè va permetre l'entesa i un pacte fructífer entre Espanya i Catalunya. Així ho va reflectir la Constitució, en què dos catalans, **Miquel Roca** (CDC) i **Jordi Solé Tura** (PSUC), hi van tenir un paper molt destacat. I els dos grans partits espanyols –UCD i PSOE– van ser receptius.

Segona. 28 anys després es va aprovar un nou Estatut d'acord amb el curs establert a la Constitució: suport molt majoritari (excepte el PP) del Parlament català, aprovació després de dures negociacions i retallades pel Congrés i el Senat espanyols, i votació favorable del poble català en referèndum.

Tercera. Si ara un Estatut fet com indica la Constitució i ratificat per Catalunya és enderrocat per un TC amb molt poca autoritat moral (només sis dels 12 membres tenen plena legitimitat), el pacte de la transició entre Catalunya i Espanya quedaria esquerdat. Alguns diuen que sepultat perquè l'acatament moral seria ínfim a Catalunya. Es trencaria la

confiança d'una Catalunya plena integrada a l'Espanya oberta, la del 78. I un conflicte identitari no convé a ningú que no sigui un irresponsable. I menys en crisi.

Quarta. El 1978 va néixer una Constitució d'ampli consens, oberta, que va generar una gran il·lusió col·lectiva. Per això el PP ha d'analitzar les coses amb més perspectiva que les pròximes cites electorals. Va recórrer l'Estatut contra la gran majoria de Catalunya i per matar **Zapatero**, però no calibra les conseqüències. Peca de la prepotència d'**Aznar**, que no va votar la Constitució, però que posteriorment –quan va governar sense la crossa **Pujol**– no va dubtar a prescriure bastó constitucional als que sí que van votar la Carta Magna però no subscrivien les seves manies. Mal camí per a qui aspira a ser el partit de govern d'Espanya.

I cinquena. Però no tota la culpa és del PP. O errors de **ZP**. Els partits catalans van fallar al voler apropiar-se l'Estatut. No hi va haver decisió per arrossegar el PPC (10,6% del cens). **Pasqual Maragall** i el tripartit el veien com un triomf propi. **Artur Mas** i CDC el van usar contra **Maragall** (¿amb **ZP**?). ERC i CDC competien en sobiranisme... I a Madrid no hi ha influència mediàtica catalana. No s'hi llegeix cap diari lligat a Catalunya (n'hi ha un per a altres històries). I els dos errors no són culpa dels altres espanyols. Aquí tampoc hem aprovat l'assignatura.